

חיבור מאמר לקורס: החלטות- אתגרים והשלכות.

מחבר: דב ברקאי. dov@parameter.co.il

מס' ת.ז: 22385991

הטענה:

האלוהים קיים בכל רגע, בכל מקום ובכל אחד.

הסבר ותמיכה בטענה:

הדת נותנת תשובות מסודרות לשאלות רבות. היא מסבירה איך התחיל העולם ואיך הוא פועל; היא מפרטת את מטרותנו בחיים ומהם בכלל אותם חיים; היא מעניקה דרך חיים מסודרת, מוסר, כללים מפורטים ביותר להתנהגות (לדוגמא, איזה דברים מותר או אסור לך להכניס לפה) וכיוצא בזה. מי שחי בתוך הדת יודע מאיפה בא הכל ולאן הכל הולך. הספר הקדוש שלו יאמר לו זאת. למעשה אין הוא צריך לחשוב בעצמו. עליו רק ללכת לפי החוקים הכתובים בספר, או על פי פירושים, שינויים וביטולים שנעשו בהם על ידי אנשים חכמים מאד.

כדי לקבוע אם יש אלוהים או אין, אנו חייבים לדעת מהו אותו אלוהים. למה? אדגים זאת בשאלה: אם יש קרציפלוחים בישראל, או שאין. "כדי שנוכל לענות לך, תגידו ובצדק "עליך לומר לנו קודם מה זה קרציפלוחים". יפה. אז הגידו לי מהו אלוהים, ואומר לכם אם יש או אין.

בשאלת קיום האלוהים אנו דנים כבר בצעירותינו. כשהייתי קטן עלה בכיתה, משום מה, הנושא של אלוהים. אמרתי למורה שאיני מאמין באלוהים, אז הוא שאל אותי למה. אמרתי שאף פעם לא ראיתי אותו. המורה זרח "את המוח שלך ראית פעם?" "לא, הודיתי." "אז איך אתה יודע שהוא קיים? אה?" זו תשובה שתרשים אולי ילד תמים בן עשר, אבל קשה לדבוק בהוכחה זו בהמשך התבגרותנו.

רוב האנשים מסכימים שהשאלה הבסיסית והחשובה ביותר לגבי הקיום איננה אם משהו איננו קיים, אלא אם משהו קיים.

אני חלק ממציאות כלשהי. יש לי הכרה, אני מודע לכך שמשהו מתרחש, מתפתח, קורה. ואתה ואני חלק ממנו. המציאות העולה מההתנסות והתצפית שלנו היא שאנחנו לוקחים חלק ביקום של מרחב וזמן המתאפיין על ידי סדרת אירועים. החשיבה שלנו שואלת באופן טבעי את השאלה הבאה: "מה זה? מנין זה בא?" האם היקום – מה שאנחנו רואים – בא לידי קיום מתוך כלום, או האם היקום החומרי הזה שאנחנו חלק ממנו תמיד היה שם?

להלן שלוש טענות עיקריות להוכחת קיום האלוהים:

הטענה הקוסמולוגית

טענה זו עוסקת במושג האקראיות. לכל אירוע יש גורם, כולל ליקום. הייתה לו התחלה. היה זמן שבו הוא לא היה, זמן שבו הוא כן היה:

השאלה הנשאלת ביותר לגבי הטענה הקוסמולוגית: "מהיכן בא אלוהים?" השאלה לגבי היקום שזה עתה עסקנו בו היא שאלה הגיונית ולגיטימית, אבל היא גם לא הגיונית ולא חשובה בנוגע לאלוהים, מכיוון שהיא מייחסת לו מאפיינים המצויים רק ביקום שיש לו סוף: מרחב וזמן. מעצם הגדרתו, דבר מה נצחי חייב להתקיים מחוץ לרצף המרחב והזמן האלה. עצם השאלה מגלה את הליקוי בהיגיון של מי ששואל מתוך ההקשר שלו של מרחב וזמן! מעצם ההגדרה, דבר מה נצחי חייב להתקיים מחוץ לזמן ולמרחב. לאלוהים אין התחלה; הוא פשוט ישנו! (שמות ג' 14).

הטענה התיאולוגית

הטענה השנייה לקיומו של אלוהים מתייחסת אל הסדר, המורכבות והשונות של היקום. הרעיון מאחורי הטענה הוא **שהסדר הבולט ביקום מראה שהוא מתפקד בהתאם לתכנון תבוני, דבר שמאפיין ישות תבונית ורחבת דעת**. הביטוי הקלסי של הטענה הזו הוא האנלוגיה של ויליאם פאלי על השען בספרו Evidences ("ראיות"). אם נלך על החוף ונמצא שעון בחול, לא נניח שהוא הגיע לחוף אחרי שנוצר באמצעות התהליכים הטבעיים ותנועת מי הים. סביר שנניח באופן טבעי שמישהו איבד אותו ושפעם היה שען שתכנן והרכיב אותו למטרה מסוימת. אי תבונה איננו יכול להפיק תבונה, כפי שאין איננו יכול להפיק יש. לכן, יש תבונה נצחית וחיונית שקיימת ובאה לידי ביטוי ביקום המרחב והזמן.

אבל...

למרבה האירוניה, אותו מדע שפעם ביטל את האפשרות שאלוהים קיים, מעלה אותה שוב. הפיזיקה והמכניקה של הקוונטים הביאו אותנו אל קצה הפיזיקליות, לשלב שבו אנשים מתארים את מבני החלקיק התת-אטומי כרוח. הנורופיזיולוגים נאבקים במסקנות האניגמטיות שלפיהן הדעת מתעלה על המוח! הפסיכולוגיה פיתחה ענף מחקר חדש לחלוטין (פארפסיכולוגיה) הטוענת שמעבר לתחום הפיזי מתפקדים כוחות פסיכו-רוחניים (ESP ביופידבק וכו'). מדענים רבים בימינו מבקרים ובודקים מחדש את ההנחות הנטורליסטיות הישנות, קוראים עליהן תגר ואינם משוכנעים בהן עוד. ד"ר ואלטר בראדלי, פרופסור בהנדסת מכונות באוניברסיטת A&M בטקסס אומר כלהלן: "התגליות של המחצית השנייה של המאה ה-20 גרמו לקהילה המדעית להבין שהיקום שלנו והכדור שלנו ביקום ייחודיים עד כדי כך שכמעט אי אפשר לדמיין כיצד הדבר קרה במקרה, ולכן מדענים רבים שהיו חסרי אמונה מסכימים שכנראה כן קיים כוח תבוני ויצירתי."

הטענה המוסרית

הטענה שאלוהים קיים מבוססת על ההכרה במודעות האוניברסלית והמולדת של טוב ורע. אין תרבות או חברה שאין לה קנה מידה להתנהגות. כל חברה מעלה על נס יושר, חכמה, אומץ וצדק. אפילו השבטים המרוחקים ביותר בג'ונגל רואים ברצח, אונס, שקר וגנבה מעשים פסולים, בכל מקום ובכל זמן. נשאלת השאלה: "מנין נובעת המודעות למוסריות?"

היחודיות המוחלטת של המצפן המוסרי של בני האדם, מלבד תכונות המייחדות את האדם באופן בלעדי (היגיון, שפה, סגידה ונטיות אסתטיות) מצביעות על כך שהאדם מתייחס לא רק כלפי מטה לבעלי החיים, לצמחים ולארץ, אלא גם כלפי מעלה, לאלוהים, שהוא נברא בצלמו. באותו אופן שבו ראינו את כוחו וחכמתו העצומים של אלוהים באים לידי ביטוי בשתי הטענות הראשונות, כך אפשר לראות כאן שחוש המוסר הזה, שאיננו מוכר בעולם הטבע, נובע מהמחוקק הגדול שהוא עצמו ה"אנך" באופיו (צדיק, ישר, קדוש), שלפיו נמדדים כל מעשי האדם.

לסיכום:

טענות ההוכחה השונות כפי שמובאות לעיל מביאות אותי כדי לטעון שאלוהים קיים. טענות אלה אינן מוכיחות את קיומו של אלוהים אבל הן מספקות תובנות שעשויות לשמש ראייה לקיומו. וזה מספק!!